

Publicerad 2011-02-12 00:42 av Ingela Svenson

En röd hatt

drömmar fladdrar i skuggorna
talar vilda främmande språk
orden är till mig, söker mina öron

jag bär en röd hatt, den klär mig

men hon som talar
talar ett annat språk
våra tankar förmår inte
mötas, inte haka i

mitt flerdimensionella uttal
halkar av hennes mottagning
ändå ber jag henne om en
stol åt mig att sitta på

hon tittar frågande, talar

hon talar, halva hennes
ansikte är skuggat nu
pekar på stolen, obekvämt

hennes språk är en del av
befintligheten, hennes ord
står stadigt i sammanhang

jag sätter mig ytterst på kanten

behåller den röda hatten på

när jag talar är mitt språk
någon annan stans, jorden
flyter på främmande segel
tar avstånd och närmar sig

dyker upp ur mörkret likt
en främmande fågelflock

skrämda men ändå orädda

glasklara glimtar, oigenom-
trängliga men genom-synliga

min jord är ett svävande blått klot
som jag ser från ovan

med smaken av svart mot tungan
medger jag, ögonblicken är kortare här

men så ser jag en glimt i spegeln

den röda hatten klär mig ändå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten